

Ústav Romanistiky FF JU v Českých Budějovicích
Oponentský posudek na bakalářskou práci

Název: **Komparativní analýza české a španělské úpravy manželství a rozbor příslušné právní terminologie**
Autorka: **Eliška Říhová**
Vedoucí: **JUDr. Mgr. Ivo Petruš, Ph.D.**

Autorka si klade za hlavní cíl "*zmapovat právní úpravy vzniku a zániku manželství v ČR a Španělsku, vytvořit přehledné a celistvé komparace úprav obou zemí a upozornit na nejzásadnější rozdíly*" (str. 8). Pro dosažení tohoto cíle postupuje autorka standardním způsobem, přičemž svoji komparativní analýzu dělí na tři oddíly: rodinné právo, vznik manželství a zánik manželství. Autorka k tomu prostudovala a porovnála příslušné právní dokumenty – ústavu a zákony v ČR a ve Španělsku. Velice přehledně zpracované srovnání svědčí – dle mého názoru – o pečlivém prostudování primární i sekundární literatury. Komparaci považuji za zdařilou, k obsahu nemám připomínek, pouze směřuji dotaz - pro účely obhajoby - ohledně úvahy tvrzení na str. 47 o "katolickém Španělsku": existují nějaké španělské statistiky ohledně rozdílu mezi "vnitřním přesvědčením, vírou" a "deklarovaným vyznáním"?

Cílem druhé části předkládané práce je "*charakteristika a porovnání první terminologie vzniku a zániku manželství*" (str. 8). Autorka nejprve stručně charakterizuje právní jazyk, poté představuje vybranou terminologii (celkem 7 termínů) a uzavírá tuto část tabulkou s dvojjazyčným glosářem. Musím konstatovat, že po první části věnované komparaci právních úprav zde dochází ke kvalitativnímu skoku, bohužel ve směru negativním. Od této části, která má porovnat terminologii, bych očekávala i nějaké teoretické pohledy na překlad právní terminologie; tato oblast nabízí značný prostor k různým úvahám ohledně asymetrie mezi jazyky, adekvátnosti překladu atp. Škoda, že autorka tohoto prostoru nevyžila, ani se neopřela o relevantní literaturu (Tomášek: *Překlad v právní praxi*, 2003; Chovanec, Bázlik a Hrehorčík, *Soudní překlad a tlumočení*, 2001, publikace od Anabel Borjy Albi atp.). Prostudování této literatury by autorce lépe umožnilo zhodnotit a odborněji popsat vybrané termíny.

A nejen to; téma práce je samo o sobě zajímavé, neboť každá komparace ulehčuje chápání odlišných konceptů, které jsou pak vtištěny do jazykového materiálu. Domnívám se, že tak jak vyplývá z tématu a zadání, smysl či praktický význam práce spočívá právě v aplikaci komparace "realií" na komparaci jazykovou, což ostatně je podstatou autorčina filologického studia. Proto spatřuji jakýsi deficit právě ve zpracování poslední kapitoly.

Na str. 48 autorka tvrdí, že "*právní jazyk používá jednoduchou skladbu vět*". Jak je toto myšleno? Pro který jazyk to platí? Vztahuje se to na určité žánry právních textů?

Jazyková úroveň práce je standardní, v místech, kde zdrojová literatura je španělského původu, stylistická i jazyková rovina kolísá, občas se vyskytuje chybná interpunkce. Mám jednu připomínku k redakční úpravě: doporučovala bych uvádět význam/překlad cizích slov dle zavedeného úzu, tedy mezi uvozovkami. Španělsky psané resumé obsahuje povážlivý počet chyb.

Závěrem konstatuji, že Elišce Říhové se podařilo vytvořit zajímavý komparativní příspěvek, zejména v části nejazykové. I přes výše uvedené výhrady považuji bakalářskou práci Elišky Říhové za práci standardní, splňující kritéria kladená na tento typ kvalifikačních prací a plně ji **doporučuji k obhajobě** s předběžným hodnocením **velmi dobře**, s tím, že výsledná známka bude stanovena na základě obhajoby.

V Českých Budějovicích dne 10. června 2013.

Mgr. Miroslava Aurová, Ph.D.